

TER OVERDENKING....

door O. Vossema

Gegist bestek?

De uitdrukking ‘varen op een gegist bestek’ komt uit de scheepvaart, en betekent: Je weet als schipper wel waar je bent en waar je heen wilt, maar de koers er naartoe is een beetje een gok, dat moet je een beetje gissen, schatten. In dit soort omstandigheden kan ervaring een enorme hulp zijn.

Wij varen met onze boot altijd op binnenmeren in Friesland; het IJsselmeer is ons te groot, hoewel dat ook een binnenmeer is. Maar het kan ook gebeuren dat je midden op de Fluessen vaart en er zo weinig zicht rondom is, dat je nergens meer iets van een herkenningspunt ziet, geen kust, alleen maar grijze mist of regen. In normale omstandigheden oriënteer ik me altijd in Zuid-Friesland op de pijp van de grasdrogerij van Workum. En als je die niet ziet dan ruik je hem wel bij Zuidenwind. Kom je wat hoger dan is al gauw de communicatietoren van Spannenburg in zicht. Zo weet je altijd waar je zit en welke koers je moet volgen. Ook nog even de wind in de peiling houden bij het zeilen, want je verlijerd altijd een beetje.

Zo bepaal je de koers bij het varen en zo gaat het in het geestelijk leven ook. Je weet waar je staat en je weet

ook waar het naartoe gaat. En er is maar één Bron waaruit je dat kunt weten en dat is Gods Woord. Dat is de enige referentie.

De Heere God geeft daarin een paar vaste punten waar je van op aan kunt. Dat is in de eerste plaats het feit dat Hij ons hartelijk liefheeft. Hij gaf ook Zijn Zoon als Verlosser voor een éénmalige en totale verlossing. Toen we dat een beetje in de gaten kregen en geloofden, gaf Hij ook nog de Heilige Geest in ons als garantiebewijs voor een veilige aankomst.

Een gelovige hoeft dus nooit op een gegist bestek te varen, omdat er vaste en onveranderbare oriëntatie punten zijn.

En we kunnen ons best een keertje afvragen, als er dingen veranderen of we nog op de juiste koers liggen.

Maar het einddoel is zeker en Hulp binnen handbereik, ook als we geen hand voor ogen meer kunnen zien

door omstandigheden. Dan kun je blindvaren op Gods liefde en genade. Je hoeft nooit bang te zijn voor straf als je even de mist inging. Hij is immers de goede Herder Die maar al te graag dwaalzieke schapen weer in veiligheid brengt. En het kan best lastig worden als er onverwacht een storm opsteekt en de golven hoog zijn. Dan kan het moeilijk zijn om koers te houden. Als er ziekte komt en tegenslagen of verlies van vrienden en geliefden. Toch is daar voor gelovigen steeds onveranderd de gegarandeerde, veilige aankomst op onze hemelse bestemming.

Als voorbeeld hebben we het leven van Paulus die een nogal turbulent leven moest doormaken. Hij leed letterlijk schipbreuk zoals we lezen in Handelingen 27. Dat was geen kleinigheid. En al eerder lezen we over de discipelen die een storm over hen heen kregen, terwijl ze visten. De golven sloegen zelfs over

het schip (Matt. 8:24); dat betekende direct levensgevaar.

Echter, Jezus was aan boord en nadat ze een beroep op Hem hadden gedaan, stilte Hij de storm en de zee.

Paulus eindigt de tweede brief aan Timotheüs met de woorden: “Maar de Heere heeft mij bijgestaan en heeft mij kracht gegeven, opdat door mij de prediking volbracht zou worden en alle heidenen zouden horen. En ik ben uit de muil van de leeuw verlost. En de Heere zal mij bevrijden van alle boze opzet en verlossen tot in Zijn hemels Koninkrijk. Hem zij de heerlijkheid tot in alle eeuwigheid. Amen” (2 Tim. 4:17-18). Dit schreef hij terwijl hij in Rome in de boeien zat, letterlijk.

En ook als wij in deze tijd meer en meer beperkingen krijgen en men ons op de hielen zit (Ps. 49:6) dan is er voor ons dezelfde uitkomst als voor Paulus. Laten we dat vast houden geliefden, door dik en dun.